

Publicerad 2009-04-04 23:08 av åkeojag

somna ovän

Aldrig trodde jag att stoltheten kunde svida så i ögonen på en nioåring. Hellre dö än ge sig. Hellre äta sand, gå på plankan, lida alla kval i världen. Den argaste blicken som finns och den suraste munnen. Lockar som spretar och svettig panna och mörker, totalt mörker i blicken. Jag försöker argumentera, hota, lova, förbanna - ingenting fungerar. Så, i mörkret, hör jag rösten. Mamma?

En dag kommer du inte ropa på mig längre.

En dag kommer du somna ovän.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren åkeojag med Poeter.se id #26414 innehar upphovsrätten